

POSUDEK ŠKOLITELE

SKÁLOVÁ, Adéla: *A život šel dál: Osudy československých přeživších židů po válce.*

Praha: Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií, Pracoviště Orální

historie – Soudobé dějiny, 2011, 90 s.

Magisterská práce studentky Adély Skálové se zabývá poválečným osudem osmnácti československých židů přeživších holocaust. Na podkladě životopisných vyprávění s pamětníky sleduje jejich znovuzařazení do společnosti po návratu z koncentračních táborů, analyzuje jejich názory na poválečnou společnost, na důležité okamžiky v soudobých československých dějinách, na antisemitismus a židovství. Autorka práci rozdělila do několika částí: v první představuje výzkumnou metodologii, popisuje okolnosti terénního výzkumu, který uskutečnila s osmnácti pamětníky, a představuje zde také své výzkumné kroky. Následující interpretační část je rozčleněna do několika podkapitol, z nichž první chronologicky mapuje okamžiky tzv. velkých dějin, tedy zkušenosti a vzpomínky pamětníků na důležité historické okamžiky v soudobých dějinách (nástup komunismu, invazi roku 1968, sametovou revoluci etc.). Další dvě kapitoly „vypovídají o vývoji ve vztahu respondentů k židovství, k holocaustu, k německému národu a kultuře napříč časem“ a analyzují mj. také poválečný každodenní život respondentů.

Rozhovory, které autorka nahrávala, označila za rozhovory „poválečné“, jelikož se z větší částí jedná o pokračování již existujících rozhovorů uložených v Židovském muzeu v Praze. Důvodem pro dotáčení byl vysoký věk narátorů, ale také snaha získat ucelenější svědectví osob, jež zkušenost holocaustu provázela celým životem. Autorka tak zkompletovala řadu existujících individuálních svědectví a doplnila sbírku muzea také o životopisná vyprávění dalších narátorů. Autorka se pro zpracování tématu své magisterské práce rozhodla jak z důvodu osobních, tak proto, že chtěla podat ucelené svědectví o poválečném životě židů v Československu, jemuž se odborná literatura věnuje spíše okrajově.

Pokud jde o samotné zpracování diplomové práce, zvolila autorka „citační“ formu a ve své práci předkládá čtenáři poutavý příběh poválečného života tak jak ho prožilo a zpetně hodnotilo osmnáct respondentů židovského původu. Zmíněný formát práce má současně několik nedostatků. Hlavní interpretační linie práce je totiž vedena chronologicky a vyznačuje se výrazně popisným stylem. I když se autorka během interpretace snaží svá zjištění porovnávat s existujícími odbornými pracemi především z česko(slovenského) prostředí, předkládá především příběhy tak, jak zazněly během natáčení rozhovorů, a nepouští se do

jejich hlubšího rozboru. Je škoda, že studentka během zpracování nevyšla např. z odborných zahraničních studií zpracovávajících ekvivaletní téma a nedodala tak své práci hlubší komparativní rozměr.

Během čtení studie na některých místech narazíme na občasné stylistické a logické chyby, neelegantní obraty a místy také na nedostatky v citačním aparátu, které napovídají o rychlosti dokončování před odevzdáním. Nicméně, navzdory zmíněným drobnostem a poněkud snížené triangulaci se jedná o solidní pojednání, které vychází z originálního a cenného materiálu.

Magisterskou práci Adély Skálové *A život šel dál: Osudy československých přeživších židů po válce* doporučuji přijmout k obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm **velmi dobře**.

V Praze, 8. října 2011

Hana Pelikánová